

CAS 1:

Manifestació històrica a Sèrbia amb 100.000 persones contra el govern: d'on neix la indignació

El moviment estudiantil posa contra les cordes l'executiu d'Aleksandar Vucic i el responsabilitza de la mort de 15 persones en l'enfonsament d'una estació de tren

Redacció 15/03/2025 - 18.24 Actualitzat 15/03/2025 - 18.36

El moviment estudiantil serbi ha aplegat més de 100.000 persones als carrers de Belgrad, segons xifres del Ministeri d'Interior serbi, per protestar contra la corrupció del govern.

La d'aquest dissabte seria la manifestació més massiva dels últims quatre mesos, durant els quals els estudiants han sortit al carrer quasi diàriament. Algunes fonts ja parlen de centenars de milers de manifestants. De fet, segons els mitjans independents N1 i Nova TV, la concentració d'avui és la més gran en la història moderna de Sèrbia. Fins i tot, seria més multitudinària que les concentracions que va viure el país balcànic quan la tardor del 2000 va caure el règim del llavors president autoritari Slobodan Milosevic.

CAS 2:

Hi havia una vegada, un nen tan petit, tan petit que cabia al palmell d'una mà.

Els seus pares li van posar de nom Patufet.

Un dia, la seva mare preparava el dinar i li faltava una mica de safrà per abocar a l'arròs. En Patufet, tot content, es va oferir per anar ell mateix a la botiga i, tot i que a la seva mare li feia una certa angúnia, per por que el trepitgessin, en Patufet li va dir:

– Tranquil·la, mare. Hi aniré cantant i així ningú em trepitjarà.

I així ho va fer. La mare li va donar un dinaret i un cop al carrer, en Patufet va cantar ben fort perquè tothom el sentís:

Patim, patam, patum, homes i dones del cap dret.

Patim, patam, patum, no trepitgeu en Patufet.

CAS 3:

Encara recordo aquella alba en què el pare em va dur per primera vegada a visitar el Cementiri dels Llobres Oblidats. S'esgramaven els primers dies de l'estiu de 1945 i tots dos passejàvem pels carrers d'una Barcelona atrapada sota cels de cendra i un sol vaporós que vessava damunt la Ramba de Santa Mònica en una garlanda de coure líquid.

- Daniel, el que veuràs avui no ho pots explicar a ningú - em va advertir el meu pare -. Ni al teu amic Tomàs. A ningú.

- Ni tan sols a la mare? - vaig voler saber jo, amb un fil de veu.

El pare va sospirar, emparat per aquell somriure trist que el perseguia com una ombra per la vida.

- És clar que sí - va respondre capcot -. Amb ella no hi tenim secrets. A ella l'hi pots explicar tot.

Poc després de la guerra, un brot de còlera s'havia endut la mare. La vam enterrar a Montjuïc el dia que jo feia quatre anys. Només recordo que va ploure tot el dia i tota la nit, i que, quan li vaig preguntar al pare si el cel plorava, li va fallar la veu i no em va poder contestar. Al cap de sis anys, l'absència de la mare continuava sent per mi com una mena de miratge, com un silenci a crits que jo encara no sabia fer emmudir amb les paraules. El pare i jo vivíem en un petit pis del carrer de Santa Anna, a la vora de la plaça de l'església. El pis estava situat just al damunt de la llibreria especialitzada en edicions de col·leccionista i llibres de vell heretada del meu avi, una botiga encantada que el pare confiava que algun dia passaria a les meves mans. Em vaig criar entre llibres, fent amics invisibles en pàgines que s'esmicolaven amb la pols i l'olor de les quals encara conservo a les mans. De petit, vaig aprendre a agafar el son mentre li explicava a la mare, en la penombra de la meua habitació, les incidències de la jornada, les meves trifulgues a l'escola, el que havia après aquell dia..

Relaciona cada característica amb el tipus de text que creus que li pertoca:

- Ha de ser imparcial i basada en fets verificables
- Sol ser llarga, amb múltiples capítols parts
- Gran nombre de personatges, amb una història evolutiva al llarg de la història
- Té una extensió curta, amb un plantejament, nus i desenllaç ràpids.
- Pot incloure diverses subtrames i temàtiques diverses.
- Segueix un esquema molt determinat (informació més important primer).
- Llenguatge clar, directe i formal.
- Normalment té pocs personatges i sense un desenvolupament molt profund
- Informar sobre uns fets reals i actuals
- Se centra en un sol conflicte o situació
- Sol tenir un desenllaç sorprenent o amb una lliçó

CAS 1:

CAS 2:

CAS 3: